C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-4832/2025 Judecătoria Bălți, sediul Fălești
4-25101859-03-4r-20102025 Judecător: Ion Păcaleu

D E C I Z I E
În Numele Legii

26 februarie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Avînd în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Ion Talpa
Judecători Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

examinând în ordine de recurs, recursul avocatei Gabriela Kornacker în interesele contravenientei Paladi Ala declarat împotriva hotărârii ***Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 22 septembrie 2025*** prin care a fost respinsă ca tardivă contestația depusă de Paladi Ala împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 16 aprilie 2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Fălești, Plesca Vitali și deciziei de sancționare din aceiași dată, în privința lui **Paladi Ala** pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La 16 aprilie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Fălești, Plesca Vitali a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, în privința lui Paladi Ala, pentru faptul că ultima, aflându-se în r-ul Fălești, satul ***** în perioada anului 2024 a acceptat instalarea aplicației mobile a băncii PSB în scopul exercitării (neexercitării) unor drepturi electorale în cadrul alegerilor din 20.10.2024.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Fălești, Plesca Vitali adoptată la 16 aprilie 2025, Paladi Ala a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod

contravențional, cu aplicarea amenzii în mărime de 750 unități convenționale, echivalentul a 37 500 lei.

La 26 iunie 2025, Paladi Ala a depus prin intermediul Inspectoratului de Poliție Fălești, contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie și deciziei de sancționare, ambele din 16 aprilie 2025.

În motivarea contestaţiei, aceasta a menţionat că nu este de acord cu decizia agentului constatator, o consideră neîntemeiată, emisă contrar prevederilor legale, agentul constatator n-a examinat obiectiv cauza contravențională, nu a elucidat toate aspectele speței și n-a acumulat probe care ar fi demonstrat vinovăția sa în comiterea faptei incriminate.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 22 septembrie 2025 s-a respins contestația depusă de Paladi Ala în ordinea prevăzută de art. 448 Cod contravențional asupra procesul-verbal cu privire la contravenţie din 16 aprilie 2025, întocmit de către agentul constatator din cadril IP Fălești, Pleșca Vitali, în privința lui Paladi Ala, conform art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional și deciziei de sancționare sub formă de amendă în mărime de 750 unități convenționale, echivalentul a 37 500 (treizeci și șapte mii cinci sute) lei, emisă de același agent constatator, ca fiind tardivă.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, avocatul Gabriela Kornacker în interesele contravenientei Ala Paladi a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 22 septembrie 2025 și pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea contestației depuse cu încetarea procesului contravențional din lipsa faptei contravenționale.

În motivarea cerințelor formulate, avocatul/recurent a declarat faptul că, nu este de acord cu soluția emisă de prima instanță pe fonul tardivității contestației depuse, or contestație a fost exercitată în termenul prevăzut la art. 448 din Codul contravențional, în condițiile în care contravenienta nu a participat la examinarea cauzei contravenționale, în prezența ei nu a fost întocmit nici un act, la fața locului nu era nici un martor asistent.

Pe de altă parte, menționează recurenta că, soluția instanței de fond este nefondată în condițiile în care acuzația formulată de agentul constatator se prezintă a fi una declarativă, bazată doar pe presupuneri, or, la procesul-verbal cu privire la contravenție nu au fost administrate careva probe concludente ce ar demonstra vinovăția lui Paladi Ala în comiterea contravenției imputate.

În temeiul art. 471 alin. (2) Cod contravențional, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Verificând corectitudinea verdictului contestat şi temeinicia cerinţelor formulate de recurent în raport cu materialele cauzei contravenţionale, Colegiul în corespundere cu art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravenţional conchide necesitatea respingerii recursului ca fiind nefondat, cu menţinerea fără modificări a soluţiei instanţei de fond, din următoarele considerente:

De drept, soluția adoptată se întemeiază pe prevederile art. 470 alin. (3) Cod contravențional în corespundere cu care, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate și cerințelor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără agravarea situației contravenientei.

În fapt, Colegiul ține să menționeze, aplicarea corectă de către instanța de fond cazului din speță a dispozițiilor art. 448 alin. (1) Cod contravențional, cu constatarea omiterii termenului de 15 zile pentru depunerea contestației împotriva deciziei agentului constatator din 16 aprilie 2025, or Paladi Ala a fost prezentă la data întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, *însă a refuzat să-l semneze și să primească copia acestuia.*

Totodată, Colegiul penal reține că, dispozițiile alin. (2) art. 448 Cod contravențional, acordă posibilitatea repunerii contestației în termenul de atac, doar atunci când omiterea lui s-a produs din motive întemeiate, ce urmează a fi invocate și probate de către persoana atrasă la răspunderea contravențională, care nu se regăsesc în cazul din speță.

Respectiv, fiind o normă imperativă a legii procesual contravenționale, dispozițiile alin. (1) și (2) art. 448 Cod contravențional stabilesc cu strictețe termenul de contestație a deciziilor organului extrajudiciar, nerespectarea cărui în sensul art. 230 Cod procedură penală, aplicat cazului din speță, impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Astfel, ținând cont de aceste prevederi legale, instanța de fond corect a concluzionat depunerea tardivă de către Paladi Ala a contestației, în situația în care cea din urmă a fost prezentă atât la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție cât și la emiterea deciziei de sancționare din 16 aprilie 2025, omițând termenul de contestare de 15 zile a soluției adoptate în ordinea art. 448 alin. (1) Cod contravențional.

Pe fonul dat, urmează a fi de menționat, că în cauza Van Harm vs Germania din 11.09.2007, CtEDO a notat, că recurentul trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a contesta în termenul legal hotărârea primei instanțe, fapt însă ignorat de aceasta, ce a generat omiterea termenului prescris la depunerea recursului, iar în cauza Ponomaryov vs Ucraina din 03.04.2008, Curtea a stabilit, că termenul pentru introducerea unei căi ordinare de atac, poate fi reînnoit după un interval considerabil și pentru motive care par a fi foarte convingătoare.

Pe când în cazul din speță, atare motive nu s-au constatat, astfel Colegiul reține a fi nemotivată poziția recurentei precum că, *contestația a fost depusă în interiorul termenului de 15 zile, în conformitate cu prevederile art. 448 alin.(1) Cod Contravențional, care curge din ziua recepționării lui prin poșta terestră,* or acesta este o poziția subiectivă ce în ordine de recurs nu și-a dovedit reflectarea, în condițiile în care ultimul a avut suficient timp de a conștientiza că, termenul consfințit la art. 448 Cod Contravențional este unul absolut, urmând ca acțiunea solicitată a fi executată în perioada cuvenită și în stricte condiții impuse de lege, pe când cele evidențiate de cea din urmă poartă doar un caracter lipsit de valență juridică.

Tot aici, Colegiul penal ține a trece în revistă că, potrivit art. 447^1 alin. (8) Cod contravențional, *agentul constatator are obligația de a expedia în cel mult 3 zile copia deciziei de sancționare* ***doar persoanelor care nu au fost prezente la examinarea cauzei contravenționale.***

La caz, Colegiul penal concluzionează că în situația participării contravenientei Paladi Ala la examinarea cauzei contravenționale agentul constatator, în lipsa unei cereri scrise din partea contravenientei, de fapt nici nu avea obligația de a expedia în adresa acestuia copia procesului-verbal cu privire la contravenție.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal relevă că contravenienta Paladi Ala nu poate invoca necunoașterea faptului că în privința sa a fost emisă decizia asupra cauzei contravenționale, iar contestarea acesteia tocmai la 26 iunie 2025 s-a făcut cu încălcarea termenului prevăzut la art. 448 Cod contravențional.

Prin urmare, luând în considerație faptul că Paladi Ala a depus contestația asupra deciziei asupra cauzei contravenționale din 16 aprilie 2025 peste termen, iar instanța de fond a constatat lipsa temeiurilor ce ar permite repunerea lui Paladi Ala în termenul de contestare a deciziei din 16 aprilie 2025, Colegiul penal consideră că prima instanță în mod întemeiat nu s-a expus asupra fondului contestației, or soluția de respingere a contestației ca fiind depusă peste termen nu implică o verificare a fondului cauzei, întrucât instanța de judecată nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a legalității procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare decât în cadrul unei contestații depuse în termen.

În fortificarea acestei soluții instanța de recurs notează că, sarcina unei proceduri contravenționale este de a oferi certitudine unei situații incerte. Or, pentru soluționarea acestei probleme, drept imperioasă, apare necesitatea stabilirii în legislație a unor termene procesuale concrete. Natura juridică a termenilor determină posibilitatea efectuării de diverse manipulări cu acestea, printre care și restabilirea pentru motive întemeiate a termenului în cazurile prevăzute de legislația în vigoare.

Astfel, potrivit legii contravenționale, având caracter de garanție egală pentru toate părțile interesate, în sensul dispozițiilor art. 20 din Constituția Republicii Moldova, ca rațiune, satisfacerea imperativului disciplinării activității procesuale prin stabilirea unor termene peremptorii impune obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului. Ca atare, neexecutarea în termen a unui drept procesual, conform sancțiunii menționate, duce la pierderea acestuia.

Subsidiar Colegiul reiterează că, prin admiterea unei contestații tardive şi poziționarea uneia dintre părțile procesului contravențional pe o treaptă mai avantajoasă decât cealaltă parte se încalcă vădit principiul egalității armelor, care *inter alia* prevede că fiecare parte trebuie să beneficieze de o posibilitate rezonabilă de a prezenta cauza sa în condiții care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajoasă în raport cu partea adversă.

În cele din urmă se notează că, aplicarea regulilor privind termenele de procedură este susceptibilă de a încălca principiul egalității armelor şi a securității raporturilor juridice, în general, în măsura în care fiecare dintre părți nu se vor bucura de aceleași mijloace pentru a prezenta argumentele sale în fața unei instanțe *(a se vedea în acest sens, Varnima Corporation International S.A. contra Greciei, nr.48906/06, §27, 28 mai 2009; Ben Naceur contra Franţei, nr.63879/00, §32, 3 octombrie 2006; Wynen contra Belgiei, nr.32576/96, §32 CEDO 2002-VIII)*.

Totodată Colegiul reține că, conform jurisprudenței CEDO se menționează despre dezavantajarea unei părți față de alta, în situația în care instanța extinde termenul legal de recurs a unei hotărâri judecătorești definitive, se aduce atingere principiului securității raporturilor juridice garantat de art.6 CEDO *(hotărârea Ghirea vs Republica Moldova)*.

Drept consecință, instanța de recurs respinge ca fiind neîntemeiat argumentul recurentei precum că prima instanță nu a analizat toate circumstanțele invocate în contestația depusă, or, *depunerea tardivă a contestației exonerează instanța de obligația de a examina cauza în fond,* iar cele invocate pe fonul termenului depunerii contestației nefiind altceva decât o încercare nereușită de a justifica omiterea lui, formând o modalitate irațională în sensul dat, instanța corect constatând, că în confirmarea depunerii contestației tocmai la 26 iunie 2025, de către Paladi Ala nu au fost prezentate careva date obiective fapt ce în lipsa acestora s-a și impus adoptarea justă a soluției de respingere a contestației ca fiind tardivă.

Constatând motivarea instanței a fi una plauzibilă, Colegiul o preea în tot și o însușește, ceea ce este în corespundere cu jurisprudenţa CtEDO în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, potrivit cărei, instanțele naționale deși au obligația să-și motiveze deciziile, acest fapt totuși nu impune acordarea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), pentru respectarea caracterului echitabil a procesului, fiind necesar ca instanţa internă, fie

prin însuşirea motivelor furnizate de o instanţă inferioară, fie prin alt mod, să examineze chestiunile esenţiale supuse atenţiei sale.

Din optica aspectelor constatate, Colegiul deduce că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, or, hotărârea judecătorească cuprinde circumstanțele constatate, motivare plauzibilă pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.460, art.462 Cod contravențional.

Astfel, Colegiul conchide că, față de lucrul judecat de prima instanță se constată motivarea amplă și temeinică a soluției pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina presupusului contravenient, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Ori, potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță.

Prin urmare, Colegiul ţine să menţioneze că potrivit jurisprudenţei CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului nu sunt pe măsură de a desființa verdictul judiciar emis în sarcina lui Paladi Ala, fapt pentru ce urmează a fi plasată de instanța de recurs la adăpost de orice critică neîntemeiată și formulată în acest sens.

Urmare celor expuse, Colegiul menționează că recurenta în cadrul procedurii în recurs în susținerea poziție sale nu a prezentat careva date obiective plauzibile ce ar pune la cântar soluția instanței de fond în detrimentul ei, fapt pentru ce verdictul judiciar urmează a fi menținut fără modificări în condițiile în care examinarea cauzei s-a desfășurat în limitele legii, fiindu-le oferit praticipanților un proces contradictoriu și în strictă reglementare cu prevederile art. 6 CEDO.

În această logică, Colegiul penal conchide că, recursul înaintat în interesele lui Paladi Ala nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional, pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat dezacordul cu hotărârea contestată în lipsa unor argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat, or, conform art. 470 alin. (3) Cod contravenţional, instanţa de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze şi alte temeiuri fără a agrava situaţia contravenientei, circumstanţe care la caz nu se regăsesc.

În lumina celor expuse, Colegiul conchide, imposibilitatea expunerii asupra altor împrejurări a cauzei, decât cele reținute de instanță, dat fiind caracterul neargumentat a recursului formulat, în lipsa motivării argumentelor de dezacord cu soluția adoptată, fapt pentru care îl va respinge ca nefondat, păstrându-se fără modificări hotărârea judiciară adoptată în prezenta cauză.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional,

D E C I D E :

Recursul avocatului Kornacker Gabriela în interesele contravenientei Paladi Ala declarat împotriva hotărârii ***Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 22 septembrie 2025*** în cauza contravențională în privința lui **Paladi Ala** în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, se respinge ca nefondat, cu menținerea fără modificări a hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de complet,
Judecător: **Judecător:** **Judecător:**